

Być Kościołem

MIESIĘCZNIK PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO W GLIWICACH

Chrystus zmartwychwstał. Prawdziwie zmartwychwstał!

W tym świętym czasie Zmartwychwstania Jezusa, niech wasze serca napelni doświadczenie boskiej mocy Jezusa, która pokonuje śmierć. Zmartwychwstały Jezus zwyciężył grzech i śmierć. Uczynił to z miłości do każdej i każdego z nas. Dał nam dar Bożego przebaczenia i wielki dar życia wiecznego.

Niech wiara w dar Odkupienia napelnia Was niegasnącą nadzieją uczestniczenia w obietnicy życia wiecznego.

W tym świętym czasie Jubileuszu 2025 bądźmy pielgrzymami nadziei i nieśmy orędzie o Zmartwychwstaniu Jezusa i Jego czulej miłości wszędzie tam, gdzie nadziei tej brakuje.

Niech Jezus nasz Zbawiciel napelnia Wasze serca nadzieją i radością. Życzymy Wam i waszym bliskim pełnych pokoju i radości Świąt Wielkanocnych.

o. Stanisław Madejczyk CSsR
- proboszcz

Triduum Paschalne

Tajemnica Zbawienia w Trzech Dniach

Triduum Paschalne to najważniejszy okres liturgiczny w Kościele katolickim, który obejmuje trzy dni: Wielki Czwartek, Wielki Piątek oraz Wigilię Paschalną w Wielką Sobotę. Te dni stanowią centralny punkt całego roku liturgicznego, a ich szczególna wartość nie polega tylko na przypomnieniu sobie wydarzeń sprzed dwóch tysięcy lat, ale na ich żywej aktualności w życiu każdego chrześcijanina. To czas głębokiego przeżywania tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, który przez swoją ofiarę na krzyżu i triumf nad śmiercią otworzył ludziom drogę do zbawienia.

Czym są dni Triduum Paschalnego?

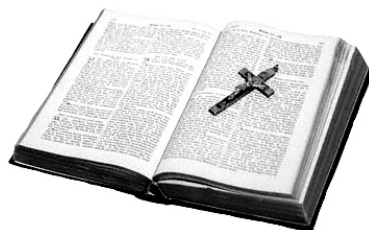
Wielki Czwartek jest dniem szczególnym, ponieważ wspominamy ustanowienie sakramentu Eucharystii i sakramentu kapłaństwa. To w ten dzień Jezus, podczas Ostatniej Wieczerzy z uczniami, w sposób sakramentalny, ustanowił Eucharystię, mówiąc: „To jest ciało moje... To jest krew moja...”. Liturgia tego dnia rozpoczyna się Mszą Świętą Wieczerzy Pańskiej, która ma charakter dziękczynny i uroczysty. Jest to moment, w którym wierni w szczególny sposób dziękują Bogu za dar Eucharystii. Po Mszy Świętej odbywa się procesja do ciemnicy, w której przechowywana jest Najświętsza Eucharystia, symbolizująca obecność Jezusa wśród wiernych. Po tej liturgii następuje czas adoracji, modlitwy i ciszy, przypominający o samotności Jezusa w Ogrodzie Getsemani.

Wielki Piątek to dzień męki i śmierci Jezusa. To dzień, w którym Jezus złożył swoje życie w ofierze za grzechy świata. W tym dniu w Kościele nie odprawia się Mszy Świętej, ale liturgia skupia się na adoracji Krzyża i rozważaniu Męki Pańskiej. Podczas nabożeństwa wierni przyjmują Komunię Świętą, złożoną z Najświętszej Eucharystii, która została konsekrowana w Wielki Czwartek. W Wielki Piątek odprawia się także Drogę Krzyżową, a wieczorem odbywa się liturgia, w której symbolicznie przedstawia się ból i cierpienie Jezusa. Adoracja Krzyża to moment, w którym wierni klękają przed Krzyżem, wyrażając swoją miłość i wdzięczność za ofiarę Jezusa.

Wielka Sobota to dzień ciszy, refleksji i oczekiwania na Zmartwychwstanie. Jezus spoczywa w grobie, a Kościół trwa w milczeniu, oczekując na wypełnienie obietnicy Zmartwychwstania. W Wielką Sobotę nie odprawia się Mszy Świętej, ale w tym dniu odbywa się Liturgia Wigilii Paschalnej, która jest najważniejszą i najbardziej uroczystą Mszą w całym roku liturgicznym. Liturgia rozpoczyna się od błogosławieństwa ognia i zapalenia paschału, który symbolizuje Zmartwychwstałego Chrystusa. W trakcie liturgii śpiewany jest Eksultet – hymn radości, który wyraża triumf światła nad ciemnością. Kulminacyjnym momentem Wigilii Paschalnej jest celebrowanie sakramentu chrztu i odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych. W radosnym świętowaniu Zmartwychwstania Jezusa, wierni wyrażają swoją nadzieję na życie wieczne.

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

13 kwietnia 2025 Niedziela Palmowa

Łk 19,28-40 Iz 50,4-7 Ps 22 Flp 2,6-11 Łk 22,14 - 23,56

(...) pomocy moja, śpiesz mi na ratunek. (Ps 22,20)

TRIDUUM PASCHALNE

17 kwietnia 2025 Wielki Czwartek

Wj 12,1-8.11-14 Ps 116B 1Kor 11,23-26 J 13,1-15

«Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, ale poznasz to później». (J 13,7)

18 kwietnia 2025 Wielki Piątek

Iz 52,13 – 53,12 Ps 31 Hbr 4,14-16; 5,7-9 J 18,1 – 19,42

Panie, do Ciebie się uciekam, niech nigdy nie doznam zawodu. (Ps 31,2)

19 kwietnia 2025 Wigilia Paschalna

Rdz 1,1 – 2, 2 Ps 104 Rdz 22,1-18 Ps 16 Wj 14, 15 – 15, 1 Wj 15 Iz 54,4a.5-14 Ps 30 Iz 55,1-11
Iz 12 Ba 3,9-15.32 – 4,4 Ps 19 Ez 36,16-17a.18-28 Ps 42 Rz 6,3-11 Ps 118 Łk 24,1-12

Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. (Iz 55,8)

20 kwietnia 2025 Wielkanoc

Dz 10,34a.37-43 Ps 118 Kol 3,1-4 (1Kor 5,6b-8) J 20,1-9 (Łk 24,13-35)

Nie umrę, ale żyć będę i głosić dzieła Pana. (Ps 118,17)

21 kwietnia 2025 Poniedziałek Wielkanocny

Dz 2,14.22-32 Ps 16 Mt 28,8-15

(...) to On mój los zabezpiecza. (Ps 16, 5)

27 kwietnia 2025 II Niedziela Wielkanocna Święto Bożego Miłosierdzia

Dz 5,12-16 Ps 118 Ap 1,9-11a.12-13.17-19 J 20,19-31

Przestań się lękać! (Ap 1,17)

4 maja 2025 III Niedziela Wielkanocna

Dz 5,27b-32.40b-41 Ps 30 Ap 5,11-14 J 21,1-19

Panie, bądź moją pomocą. (Ps 30,11)

11 maja 2025 IV Niedziela Wielkanocna

Dz 13,14.43-52 Ps 100 Ap 7,9.14b-17 J 10,27-30

Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. (J 10,28)

Gdy wszystko się wali, wołamy: „Panie, ratuj!”, a On zdaje się milczeć.

Czujemy się zawiedzeni, zostawieni sami sobie, załęknieni.

Nie rozumiemy, tracimy zaufanie.

On też przez to przeszedł.

Ale zmartwychwstał i żyje!

Dlaczego Triduum Paschalne jest tak ważne?

Triduum Paschalne to czas, który prowadzi nas do sedna chrześcijańskiej wiary – do tajemnicy Zmartwychwstania Jezusa, które jest fundamentem całego chrześcijańskiego zbawienia. Przez śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa ludzkość otrzymała możliwość pojednania z Bogiem, odkupienia grzechów i życia wiecznego. Tajemnica Paschy, przeżywana w Triduum, przypomina o tym, że Jezus stał się dla nas ofiarą, która prowadzi do zbawienia. To także okazja do refleksji nad własnym życiem, nad tym, jak przeżywamy naszą wiarę i jak możemy bardziej otworzyć się na Bożą miłość i zbawienie.

Jak przygotować się do Triduum Paschalnego?

Przygotowanie do Triduum Paschalnego zaczyna się już w okresie Wielkiego Postu. Warto spędzić ten czas na modlitwie, pokucie, refleksji nad własnym życiem i relacją z Bogiem. Uczestnictwo w nabożeństwach wielkopostnych, takich jak Droga Krzyżowa i Gorzkie Żale pomaga w przygotowaniu do wielkich wydarzeń Triduum. Warto wypowiadać się i przygotować serce na przyjęcie sakramentów, zwłaszcza Eucharystii.

Wielki Tydzień to czas intensywniejszej modlitwy i zaangażowania. Warto uczestniczyć w liturgii Wielkiego Czwartku, Piątku i Soboty, aby w pełni przeżyć ten czas z Kościołem. Należy także pamiętać o praktykach pokutnych, takich jak post, umartwienie czy jałmużna, które pomagają w lepszym zrozumieniu paschalnej tajemnicy.

Jak przeżywać Triduum Paschalne w rodzinie?

Triduum Paschalne to okazja, by przeżyć najważniejsze wydarzenia zbawienia w gronie rodzinnym. Wspólna modlitwa, rozważanie Ewangelii, uczestnictwo w liturgii mogą umocnić więzi rodzinne i pomóc w głębszym przeżyciu tych dni. W Wielki Czwartek można zacząć od wspólnej modlitwy przy stole, dziękując Bogu za dar Eucharystii. W Wielki Piątek warto zorganizować modlitwę Drogi Krzyżowej. W Wielką Sobotę, przed Wigilią Paschalną, można przygotować koszyczek z pokarmami, a także pomodlić się w ciszy, oczekując na Zmartwychwstanie. Wielka Sobota to również czas na przygotowanie domu na święta, np. przez dekorowanie stołu czy przygotowanie koszyczków z pokarmami na wielkanocne śniadanie. Z kolei Niedziela Wielkanocna, pełna radości z Zmartwychwstania, to czas na wspólne świętowanie, dzielenie się radością z bliskimi i wspólne śniadanie wielkanocne.

o. Ireneusz Krzywoń

Nabożeństwa Wielkiego Tygodnia

Spowiedź

Poniedziałek,
Wtorek,
Środa: 6⁰⁰-10⁰⁰
17⁰⁰-19⁰⁰
Czwartek: 7⁰⁰-12⁰⁰
15⁰⁰-18⁰⁰
Piątek: 7⁰⁰-18⁰⁰
Sobota: 7⁰⁰-15⁰⁰

Liturgia

Czwartek: 7⁰⁰ - Jutrznia, 18³⁰ - **Liturgia Wieczery Pańskiej**.
Po Liturgii do 22⁰⁰ adoracja.
Piątek: 7⁰⁰ - Jutrznia, 9⁰⁰ - Droga Krzyżowa, 15⁰⁰ - Koronka do Miłosierdzia Bożego, 18³⁰ - **Liturgia Męki Pańskiej**.
Po Liturgii do 22⁰⁰ adoracja przy Grobie Pańskim.
Sobota: 7⁰⁰ - Jutrznia, 9⁰⁰-15⁰⁰ - poświęcenie pokarmów (co 60 min.)
20³⁰ - **Liturgia Wigilii Paschalnej** z Procesją Rezurekcyjną (przynosimy świece).
Niedziela: 6³⁰ - **Msza św. z błogosławieństwem Eucharystycznym**,
Msze św.: 8⁰⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 16⁰⁰, 18⁰⁰

Czuwanie i uwielbienie

28. marca 2025 r. od godz. 19:15 do godz. 21:00 w naszej parafii miało miejsce czuwanie-uwielbienie, które poprowadził o. proboszcz, zespół młodzieżowy "Redemptor" oraz Oaza. Wpatrując się w Najświętszy Sakrament mogliśmy usłyszeć fragmenty Pisma Świętego, komentarze do nich oraz pieśni w wykonaniu zespołu młodzieżowego. Podczas tego pięknego wydarzenia został wniesiony do kościoła ogromny, drewniany krzyż, który na swoich barkach dźwigało trzech mężczyzn. Przed nimi szła marianka oraz ministrant z pochodnią. Krzyż został położony przed ołtarzem, po czym nastąpiła cisza. Podczas niej trzech mężczyzn, każdy z osobna, przybił po jednym dużym gwoździu w miejscach przybicia dłoni oraz nóg Pana Jezusa. Następnie o. proboszcz zachęcił do tego, aby podejść przed ołtarz i na kartce napisać, za co chcemy Boga przeprosić, za co mu podziękować. Tę kartkę można było potem przybić samemu małym gwoździem do krzyża. Ten sam krzyż będziemy mogli zobaczyć w Grobie Pańskim w naszym kościele.

Dziękujemy wszystkim za wspólną modlitwę.

Daria Mościńska

Miłosierny ojciec i jego dwaj synowie

23.03.2025

Ewangelia na Niedzielę Laetare, należy do najbardziej znanych fragmentów Pisma Świętego – przypowieść o miłosiernym ojcu (o synu marnotrawnym) (Łk 15, 1-3. 11-32). Jest na tyle ważna, że pojawia się w liturgii Wielkiego Postu dwukrotnie w odstępach dwóch tygodni. Skierowa

na jest do faryzeuszów i nauczycieli Pisma, wypominających Jezusowi kontakty z celnikami i grzesznikami. Poprzedzona jest przypowieściami o zaginionej owcy i zagubionej drahmicie. Łączy te przypowieści radość z odzyskania kogoś utraconego.

Najważniejszą postacią przypowieści jest ojciec z jego niezwykłą miłością do obu synów, miłością, która właściwie nie jest odwzajemniana, nie jest dostrzegana i doceniana przez synów. Młodszy syn lekceważy ojca, porzuca dom rodzinny, domaga się swojej części majątku ojca postępując wbrew ówczesnym zwyczajom. Starszy traktuje ojca jako pracodawcę (*tylę lat ci służyę*). Obaj nie dostrzegają najistotniejszego rysu ojcostwa, którym jest bezgraniczna miłość. Miłość, która przebacza, która tęskni, która docenia wierność i posłuszeństwo, ale i wybiega naprzeciw powracającego skruszonego utracjusza, która cieszy się z odzyskania tego który *był umarły, a ożył, zaginął, a odnalazł się*.

Świadectwo jednej z uczestniczek spotkania Kręgu Biblijnego było właśnie takie: *byłam jak umarła, a ożyłam. Ojciec (ten w Niebie) przyjął mnie z powrotem*.

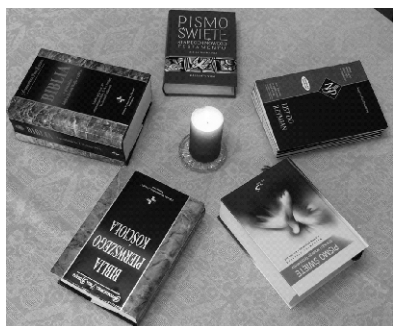
Powroty są zawsze możliwe. Ojciec czeka na każdego z nas, chce weselić się z powrotu tego, który zawiódł, który wprawdzie odrzucił miłość, ale zrozumiał swój błąd, swój grzech i wyznał go ojcu i Bogu. Skruszony nie liczył już na pełne synostwo, chciał być bodaj sługą ojca. Ojciec zaskoczył go całkowicie, przywrócił mu godność syna.

Przeciwnie starszy brat. Wyrzekł się braterstwa (*ten syn twój*), nie cieszy się, nie rozumie ojcowskiej miłości, boi się może o swój udział w majątku ojca. Ojciec jednak stawia sprawę jasno: *wszystko, co moje, do ciebie należy*. No tak, może myśli sobie, ale to zabite ciele z tego co moje pochodzi; umniejsza mój udział. Może zatem ojciec ponownie przekaże część majątku temu swojemu synowi...

Nie przekaże. **Wszystko, co moje, do ciebie należy**. Pierścien oznacza wprawdzie przywrócenie godności syna, ale raczej nie gwarantuje dostępu do pozostałej części dziedzictwa. Sprawiedliwości musi stać się zadość – twierdził podczas spotkania niżej podpisany. Nie wszyscy się z tym zgodzili. Jednak w komentarzu do tego tekstu w Nowym Przekładzie Dynamicznym czytamy: *Warto zauważyć, że młodszy syn odzyskał relację z ojcem, chociaż nie odzyskał już swego utraconego majątku. Przebaczenie grzechu anuluje karę należną za niego. Niestety zwykle nie jest w stanie usunąć naturalnych konsekwencji, jakie grzech sprowadził*. Dla mnie jest to istotny argument. A dla Czytelników?

Piotr Gawor

Kolejne spotkanie Kręgu Biblijnego odbędzie się w środę, 23 kwietnia 2025 r.
o godz. 19:00 (po Mszy św. wieczornej)
Rozważać będziemy teksty czytań na Niedzielę Miłosierdzia Bożego (27.04.2025).
Zapraszamy!

Miłosierny ojciec i jego dwaj synowie

23.03.2025

Ewangelia na Niedzielę Laetare, należy do najbardziej znanych fragmentów Pisma Świętego – przypowieść o miłosiernym ojcu (o synu marnotrawnym) (Łk 15, 1-3. 11-32). Jest na tyle ważna, że pojawia się w liturgii Wielkiego Postu dwukrotnie w odstępach dwóch tygodni. Skierowa

na jest do faryzeuszów i nauczycieli Pisma, wypominających Jezusowi kontakty z celnikami i grzesznikami. Poprzedzona jest przypowieściami o zaginionej owcy i zagubionej drahmicie. Łączy te przypowieści radość z odzyskania kogoś utraconego.

Najważniejszą postacią przypowieści jest ojciec z jego niezwykłą miłością do obu synów, miłością, która właściwie nie jest odwzajemniana, nie jest dostrzegana i doceniana przez synów. Młodszy syn lekceważy ojca, porzuca dom rodzinny, domaga się swojej części majątku ojca postępując wbrew ówczesnym zwyczajom. Starszy traktuje ojca jako pracodawcę (*tylko lat ci służę*). Obaj nie dostrzegają najistotniejszego rysu ojcostwa, którym jest bezgraniczna miłość. Miłość, która przebacza, która tęskni, która docenia wierność i posłuszeństwo, ale i wybiega naprzeciw powracającego skruszonego utracjusza, która cieszy się z odzyskania tego który *był umarły, a ożył, zaginął, a odnalazł się*.

Świadectwo jednej z uczestniczek spotkania Kręgu Biblijnego było właśnie takie: *byłam jak umarła, a ożyłam. Ojciec (ten w Niebie) przyjął mnie z powrotem*.

Powroty są zawsze możliwe. Ojciec czeka na każdego z nas, chce weselić się z powrotu tego, który zawiódł, który wprawdzie odrzucił miłość, ale zrozumiał swój błąd, swój grzech i wyznał go ojcu i Bogu. Skruszony nie liczył już na pełne synostwo, chciał być bodaj sługą ojca. Ojciec zaskoczył go całkowicie, przywrócił mu godność syna.

Przeciwnie starszy brat. Wyrzekł się braterstwa (*ten syn twój*), nie cieszy się, nie rozumie ojcowskiej miłości, boi się może o swój udział w majątku ojca. Ojciec jednak stawia sprawę jasno: *wszystko, co moje, do ciebie należy*. No tak, może myśli sobie, ale to zabite ciele z tego co moje pochodzi; umniejsza mój udział. Może zatem ojciec ponownie przekazać część majątku temu swojemu synowi...

Nie przekazuje. **Wszystko, co moje, do ciebie należy**. Pierścien oznacza wprawdzie przywrócenie godności syna, ale raczej nie gwarantuje dostępu do pozostałej części dziedzictwa. Sprawiedliwości musi stać się zadość – twierdził podczas spotkania niżej podpisany. Nie wszyscy się z tym zgodzili. Jednak w komentarzu do tego tekstu w Nowym Przekładzie Dynamicznym czytamy: *Warto zauważyć, że młodszy syn odzyskał relację z ojcem, chociaż nie odzyskał już swego utraconego majątku. Przebaczenie grzechu anuluje karę należną za niego. Niestety zwykle nie jest w stanie usunąć naturalnych konsekwencji, jakie grzech sprowadził*. Dla mnie jest to istotny argument. A dla Czytelników?

Piotr Gawor

Kolejne spotkanie Kręgu Biblijnego odbędzie się w środę, 23 kwietnia 2025 r.
o godz. 19:00 (po Mszy św. wieczornej)
Rozważać będziemy teksty czytań na Niedzielę Miłosierdzia Bożego (27.04.2025).
Zapraszamy!

Gliwice miastem maryjnym?

Czy Gliwice są miastem maryjnym? Pytanie może się wydawać nie na miejscu, bo niby co to znaczy miasto maryjne? A jednak w pewnym sensie możemy mówić o naszym mieście – jako mieście, gdzie Maryja ma swoje miejsce i to miejsce bardzo ważne. Po pierwsze długie lata herb miasta zawierał wizerunek Maryi, który do dzisiaj możemy oglądać na fasadzie Instytutu Chemii Politechniki Śląskiej, oraz jako witraż w oknie Willi Caro. Bardzo ciekawe są obrazy znajdujące się w kościele parafii pw. Wszystkich Świętych, przedstawiające m.in. miasto z maryjnym herbem, ale także Maryję otaczającą opieką Gliwice. Ciekawa rzeźba maryjna zdobi również fasadę gliwickiego ratusza.

Jak to zatem jest? Otóż herb Gliwic powstał w 1629 roku i jest niewątpliwie wyrazem uczuć religijnych mieszkańców miasta i wyrazem oddania się Maryi. Został on nadany miastu w Wiedniu przez cesarza Ferdynanda II Habsburga w dowód uznania za wierność Habsburgom i katolicyzmowi w wojnie trzydziestoletniej. Herb z Maryją obowiązywał aż do zakończenia II wojny światowej, kiedy to przybrał świecką formę nawiązującą do pierwszego herbu miasta za czasów Piastów górnośląskich.

Jeżeli chodzi o rzeźbę przystającą do ratusza, to jej autorem jest Johann Melchior Österreich związany m.in. z Raciborzem, gdzie jest autorem przepięknej kolumny maryjnej na rynku. Podobna kolumna stoi również w Prudniku. Österreich jest także autorem wielu rzeźb św. Jana Nepomucena, m.in. w Rybniku. W Rudach Wielkich na elewacji kościoła stoją dwie figury jego autorstwa. Nasza gliwicka rzeźba nie ma swojego odpowiednika i jest pięknym przykładem barokowej sztuki kamieniarskiej. Przypomnę tylko, że powstała w latach 20. XVIII wieku. Nie muszę dodawać, że bez uwielbienia i oddania Maryi, gliwicy rajcowie nie umieściliby takiej rzeźby na najbardziej reprezentacyjnym budynku miasta.

Na chwilę jednak cofnijmy się w czasie, ponownie do epoki wojny trzydziestoletniej. Jest rok 1626, Gliwice są oblegane przez wojska duńskie wielokrotnie liczniejsze niż obrońcy miasta. Duńczycy nie tylko reprezentowali inną nację, ale przede wszystkim byli wyznawcami religii protestanckiej, która obca była mieszkańcom Gliwic. Nie wiemy jakie modlitwy wznosili obrońcy, ale musiały być skuteczne, skoro miasto odparło najazd. W podzięce za ten cud zwycięstwa, kilkudziesięciu mieszkańców ze sztandarem przedstawiającym wizerunek Maryi z dzieciątkiem Jezus udało się w pielgrzymce na Jasną Górę, aby upaść do stóp Matki Boskiej, ślubując Jej wierność i coroczne pielgrzymowanie. Ślubowanie corocznych pielgrzymek powtórzyli w kościele parafialnym. Jak podają miejskie kroniki „Matce Bożej to ślubowanie było miłe, a dla mieszczan zbawienne”.

400-lecie tej pielgrzymki będziemy obchodzili w Gliwicach w przyszłym roku. Mam nadzieję, że hucznie, bowiem była to pierwsza w historii udokumentowana pielgrzymka na Jasną Górę! Niewątpliwie jest to dla mieszkańców powód do dumy i kolejny dowód w sprawie maryjności naszego miasta. Kolejny, ale nie ostatni.

Herb Gliwic z wizerunkiem
Maryi

Rzeźba – fronton
gliwickiego ratusza

Chorągiew miejska Gliwic
z wizerunkiem Maryi

Diecezjalna wieczysta jubileuszowa adoracja Najświętszego Sakramentu

W 2024 roku Diecezja Gliwicka przeżywała niezwykle wydarzenie – Kongres Eucharystyczny, który zgromadził wiernych wokół tajemnicy Eucharystii. Hasłem kongresu było „Ja jestem z wami” (Mt 28,20) i był on okazją do pogłębienia wiary, budowania wspólnoty i odkrywania na nowo centralnego znaczenia Eucharystii w życiu Kościoła.

Kongres rozpoczął się w Niedzielę Palmową rok temu w katedrze gliwickiej. Jedną z najważniejszych celebracji liturgicznych w czasie kongresu były adoracje Najświętszego Sakramentu, które znalazły się w obrębie tzw. *statio* – wyjątkowych zgromadzeń eucharystycznych organizowanych w kluczowych miejscach diecezji, które podkreślały jedność Kościoła gliwickiego. Niewątpliwym owocem kongresu jest pogłębiona świadomość roli Eucharystii w budowaniu wspólnoty i życia

parafialnego ukierunkowanego na adorację Najświętszego Sakramentu. Kongres był nie tylko świętem wiary, ale również drogowskazem na przyszłość dla naszego lokalnego gliwickiego Kościoła.

Od wielu dni w poszczególnych parafiach naszej diecezji odbywa się adoracja Najświętszego Sakramentu w specjalnej monstrancji. Ta swoista peregrynacja wpisuje się właśnie we wspomniane owoce kongresu. W naszym kościele adoracja odbywała się w dniach 3 i 4 kwietnia. A gdy monstrancja powędrowała do kolejnej parafii, nam pozostaje tylko wspomniane owoce pomnażać. Bo w naszej świątyni mamy szczególną okazję ciągłej adoracji Najświętszego Sakramentu w kaplicy Jemu poświęconej.

Zbigniew Ogonowski

PIĄTEK W SANKTUARIUM

Wielki Piątek, 18 kwietnia 2025

Droga Krzyżowa; Stacja XII Syn Boży umiera na krzyżu

Zanim skonał **usłyszeliśmy** siedem Jego ostatnich słów wypowiedzianych z krzyża...

***

12.00 Głębia Słowa Wielkiego Piątku: Iz 52, 13 – 53, 12; Ps 31; Hbr 4, 14-16; 5, 7-9; J 18, 1 – 19, 42

Któż uwierzy temu, co usłyszeliśmy? (Iz 53,1)

Szczęśliwi, którzy **uwierzyli**. Zaprawdę szczęśliwi!

***

15.00 Godzina Miłosierdzia

Wielki Piątek o godzinie trzeciej po południu, kiedy weszłam do kaplicy, **usłyszałam** te słowa: – **Pragnę, żeby obraz ten był publicznie uczczony**. (Św. Faustyna, Dzienniczek 414)

Obraz i Koronka nie były wymysłem Faustyny. Ona słuchała i **usłyszała**.

***

7.00 – 18.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

(...) bądźcie „gorliwi w czynieniu dobra” (...) „Lepiej bowiem – jeżeli taka wola Boża – cierpieć dobrze czyniąc, aniżeli czyniąc źle”. (1P 3,8-17) To pouczenie jest całe przeniknięte słowami, które Piotr **usłyszał** od samego Chrystusa. (Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 35)

Piątek w oktawie Wielkanocy, 25 kwietnia 2025

Droga Światła; Spotkanie nad Jeziorem Tyberiadzkim (J 21,1-14)

Od zagubienia do przekonania (...) *bo wiedzieli, że to jest Pan*.

***

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Dz 4, 1-12; Ps 118; J 21, 1-14

(...) **nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni**. (Dz 4,12)

Imię Jezus znaczy „PAN (JHWH) **zbawia**”

***

15.00 Godzina Miłosierdzia

(...) **Imię** Twoje, o Panie, ono jest mocą duszy mojej, gdy siły ustają i ciemności tłoczą się do duszy. (Św. Faustyna, Dzienniczek 862-863)

To fragment emocjonalnego hymnu ku czci **Imienia** Jezus, który napisała siostra Faustyna.

***

Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

W Psalmach i w przepowiadaniu Proroków **imię miłosierny** jest tym **imieniem**, które chyba najczęściej jest przypisywane Panu, wbrew uparcie powielanemu *schematowi*, wedle którego Bóg Starego Testamentu przedstawiany jest przede wszystkim jako Bóg surowy i karzący. (Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 29)

Życie sanktuarium

Piątek, 2 maja 2025

Droga Światła; Spotkanie za zamkniętymi drzwiami wieczernika (Łk 24,36-49)

Właściwości zmartwychwstałego ciała: przenikanie zamkniętych drzwi z rybą w żołądku...

***

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Dz 5, 34-42; Ps 27; J 6, 1-15

A oni [Piotr i apostołowie] (...) cieszyli się, że stali się godni cierpieć dla Imienia Jezusa.
(Dz 5,41)

To nie było **cierpienie** dla **cierpienia**; dla Imienia Jezusa!

***

15.00 Godzina Miłosierdzia

Cierpienie jest wielką łaską. (...) w **cierpieniu** krystalizuje się miłość. Im większe **cierpienie**, tym miłość staje się czystsza. (Św. Faustyna, Dzienniczek 57)

Ale znów – **cierpienie** dla imienia Jezus; nie dla samego **cierpienia**.

***

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Chrześcijanin, (...) otrzymuje przykazanie, aby nie grzeszył, lecz godnie zachował się w domu Bożym, którym jest Kościół Boga żywego. (Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 21)

Piątek, 9 maja 2025

Droga Światła; Spotkanie Pawła z Jezusem pod Damaszkiem (Dz 9,1-20)

[Paweł] Jakiś czas spędził z uczniami w Damaszku i zaraz zaczął głosić w synagogach, że Jezus jest Synem Bożym. (Dz 9,20)

Głoszenie jest obowiązkiem każdego, stosownie do swoich możliwości.

***

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Dz 9, 1-20; Ps 117; J 6, 52-59

Żydz sprzeczała się między sobą, mówiąc: «Jak On może nam dać swoje ciało do jedzenia?»
(J 6,52)

Sprzeczają się ludzie do dziś. Czyli jest o co.

***

15.00 Godzina Miłosierdzia

Hostia św., w której zawarte jest **Ciało** i Krew Pana Jezusa, jako dowód nieskończonego miłosierdzia ku nam, a szczególnie ku biednym grzesznikom. (Św. Faustyna, Dzienniczek 356)
Dowód!

***

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Istotą każdego sakramentu jest podjęta w wolności wiara w jego skuteczność.

Piątek, 16 maja 2025

Droga Światła; Spotkanie Jana i Piotra z pustym grobem Jezusa (J 20,1-10)

Jan, jako młodszy, pierwszy przybiegł do grobu. Piotr jednak dostrzegł w grobie więcej.

***

c.d. na str 12

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Ap 12,10-12a; Ps 34; 1 Kor 1,10-13.17-18; *Ja, Jan, usłyszałem donośny głos mówiący w niebie: „Teraz nastąpi zbawienie, potęga i królowanie Boga naszego i władza Jego Pomazańca (...) Dlatego radujcie się, niebiosy oraz ich mieszkańcy”.* (Ap 12. 12)

Sędziwemu Janowi dane było **słyszeć głos mówiący w niebie**. Zachęcający **do radości**.

***

15.00 Godzina Miłosierdzia

(...) ciesz się i **raduj** i bierz tyle z Serca Mojego, ile udźwignąć możesz.

(Św. Faustyna, Dzienniczek 294)

***

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

(...) *żał i nawrócenie* są (...) zbliżeniem się do świętości Boga (...) odzyskaniem utraconej radości, że się jest zbawionym, której to radości większość ludzi naszych czasów nie potrafi już odczuwać. (Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 31 III)

Piotr Gawor

Życie parafii

Bierzmowanie

Bierzmowanie to sakrament, który – podobnie jak chrzest i święcenia kapłańskie przyjmuje się tylko raz w życiu, ale moc i ważność otrzymanych darów zachowuje na zawsze. Bierzmowanie udoskonala w nas łaskę chrztu; jest ono sakramentem, który w sposób szczególny daje Ducha Świętego, aby głębiej wszczepić nas w Chrystusa, umocnić naszą więź z Kościołem, włączyć nas bardziej do jego misji

i pomóc nam w świadczeniu o Chrystusie i wierze chrześcijańskiej nie tylko słowem, ale także, a może przede wszystkim przez nasze czyny.

W tym roku w naszej parafii uroczystość przyjęcia sakramentu bierzmowania przeżywaliśmy w czwartek, 27 marca podczas Mszy Świętej o godzinie 18:30. Po te szczególne dary Ducha Świętego przystąpiło 28 młodych ludzi z Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego i 30 młodych z Parafii WNMP w Gliwicach, którzy przez ostatnie dwa lata przygotowywali się do przyjęcia bierzmowania uczestnicząc w spotkaniach formacyjnych w swoich parafiach.

Szafarzem tego sakramentu był biskup Andrzej Iwanecki. Ksiądz biskup mówił w homilii aby młodzi nie zmarnowali daru życia, który został im dany. Przypomniał im postać bł. Carlo Acutisa, który mówił, że Eucharystia jest drogą do nieba. Zachęcał również młodzież, aby podążali za natchnieniami Ducha Świętego.

Otoczmy modlitwą młodzież, aby przyjęte dary potrafili w swoim życiu dobrze wykorzystać. My natomiast pamiętajmy, abyśmy każdego dnia odnawiali w sobie świadomość Bożego obdarowania i łaskę przyjętego sakramentu bierzmowania.

o. Stanisław Madejczyk, proboszcz

Pan rzeczywiście zmartwychwstał

Nowotestamentalne orędzie o zmartwychwstaniu Jezusa

Z ogromną przyjemnością piszę o książce, która mam nadzieję, wzbudzi w wielu z nas zachwyt. Jesteśmy w przededniu najważniejszych świąt chrześcijaństwa, które są dla nas podstawą naszej wiary. Książka nie jest jednak kolejną rozprawą natury teologicznej, a przynajmniej nie to stanowi o jej wartości. Co zatem? Najlepiej opowie o tym ks. Antoni Paciorek znakomity biblista i wykładowca KUL, autor słowa wstępnego do książki. Kiedy bowiem myślimy o Zmartwychwstaniu i o nieustannym nauczaniu o tym wydarzeniu, musimy mieć świadomość, że: *to nauczanie znajduje swą podstawę w osobistym spotkaniu uczniów z uwielbionym i zmartwychwstałym Jezusem. Doświadczenie to nie było doświadczeniem szkiełka i oka. Już raczej podobne było do tych, które bywają udziałem artystów, malarzy, rzeźbiarzy i poetów. Bardzo często są znacznie bogatsze niż potrafi to wyrazić dźwięk lub barwa, a równocześnie są bardzo prawdziwe.*

Mamy zatem w naszej książce do czynienia z kanonicznymi tekstami ewangelicznymi świętych Pawła, Marka, Mateusza, Łukasza i Jana opatrzone stosownymi komentarzami. Napisać komentarzami to jakby nic nie napisać. To trzeba przeczytać. Ich autor (ks. Paciorek) stara się spojrzeć na konkretne biblijne wydarzenia niejako z każdego punktu widzenia, łącznie z wyrażanymi od początku bardzo krytycznymi opiniami. To niewątpliwie stanowi wielką wartość książki, ale jej wyjątkowość jest oparta jeszcze na czymś innym. Otóż książka zaopatrzona jest w obszerny komentarz ikonograficzny autorstwa Anety Kramiszewskiej, historyczce sztuki, także wykładowczyni KUL. Autorka podzieliła kwestie zmartwychwstania na kilka tematów: *Niewiasty nawiedzają grób Chrystusa; Zmartwychwstanie Chrystusa; Jezus ukazuje się Marii Magdalenie; Uczniowie z Emaus; Jezus ukazuje się Tomaszowi; Nadanie władzy Piotrowi* i dopiero w ich ramach zabiera nas w podróż przez historię sztuki. Każdy z wybranych tematów zilustrowany jest stosownymi przedstawieniami w ujęciu chronologicznym począwszy od czasów najdawniejszych po współczesne. Mógłby ktoś zapytać czy to jest naprawdę konieczne? Czy nie wystarczy skupić się na samych tekstach? One są niewątpliwie podstawą do dalszych komentarzy. Są dla nas źródłem, z którego czerpiemy, ale już jak to przeżyjemy jest wyłącznie nasze. *A wszystko przepelnione jest wielkanocnym życzeniem spotkania na drodze życia zmartwychwstałego Jezusa i podążania z Nim aż do tego Emaus, w którym otworzą się oczy i poznamy Go takim, jakim jest.*

Książkę perfekcyjnie wydało wydawnictwo Biblios Diecezji tarnowskiej. Każdy, kto weźmie ją do ręki przyzna, że stanowi ona przykład najwyższego edytorskiego profesjonalizmu. Ilość i jakość ilustracji zadowoli każdego estety. Nam również nie pozostaje nic innego jak skończyć pisanie i kontemplować wybrane obrazy.

Tomasz Iwasiów

Diakonat stały

23 marca bp Oder udzielił naszemu parafianinowi Krzysztofowi Kwietniowi posługi akolitu. Pan Krzysztof jest kandydatem do posługi diakona stałego.

Diakonat to jeden z najstarszych stopni w hierarchii Kościoła katolickiego, który w odniesieniu do diakonatu stałego w Polsce zyskał ostatnio na znaczeniu. Jest to pierwszy stopień sakramentu święceń obok prezbiteratu i episkopatu. Diakonat stały został wprowadzony w Polsce w latach 90-tych XX wieku, gdy św. Jan Paweł II przywrócił go w Kościele. Wcześniej diakonat był tylko etapem w drodze do kapłaństwa. Decyzją Stolicy Apostolskiej w 1998 roku rozpoczęto formację diakonów stałych, którzy nie dążą do święceń kapłańskich, ale pełnią w Kościele posługę diakona na stałe.

Kandydat do diakonatu stałego musi spełniać szereg wymagań, w tym wiek, zwykle od 35 roku życia, stabilność życia rodzinnego, aktywne zaangażowanie w życie Kościoła oraz dojrzałość duchową i moralną. Aby zostać diakonem stałym kandydat musi przejść specjalny program formacyjny obejmujący teologię moralną, teologię małżeństwa, a także nauki biblijne, filozofię, historię Kościoła, prawo kanoniczne i homiletykę. Program formacyjny trwa kilka lat. Rozpoczyna go kilkumiesięczny okres propedeutyczny, mający na celu ukazanie kandydatom czym jest diakonat i późniejsza posługa diakona stałego. Kolejnymi etapami są obrzęd *ad missio*, czyli wprowadzenia do formacji, potem udzielenie kandydatowi przez biskupa posługi *lektora*, a przedostatnim etapem jest udzielenie przez biskupa posługi *akolity*. Posługa lektora w sposób szczególny łączy kandydata ze Stołem Słowa Bożego. Natomiast posługa akolity ze Stołem Eucharystycznym, czyli ołtarzem będącym symbolem Wieczernika. Akolita jest zatem zaproszony przez Chrystusa do udziału w przygotowaniu sakramentalnej uczy.

Diakoni stali to często osoby w średnim wieku, mające rodzinę i pracujące zawodowo. Ich posługa w Kościele ma zwykle charakter charytatywny. Diakon stały może mieć żonę i dzieci, o ile w jego życiu pojawiły się przed przyjęciem sakramentu święceń. Kandydat staje się diakonem przez przyjęcie święceń, co następuje przez włożenie rąk przez biskupa i modlitwę konsekracyjną. Sakrament święceń wyciska niezmywalny znak na duszy diakona, którego nigdy i w żaden sposób nie da się już cofnąć. Jest to akt sakramentalny, który włącza kandydata do stanu duchownego. Sam sakrament święceń to coś więcej niż zwykłe wybranie czy wyznaczenie. To akt sakramentalny udziela daru Ducha Św., pozwalającego wykonywać „świętą władzę” (*sacra potestas*), która może pochodzić jedynie od samego Chrystusa, przez Jego Kościół. Sakrament święceń diakonatu upodabnia diakona do Chrystusa, który stał się „diakonem”, to znaczy sługą wszystkich.

Diakoni uczestniczą w specjalny sposób w posłaniu i łasce Chrystusa. Ich konkretne zadania określa ordynariusz miejsca. Dotyczy to zajmowania się dziełami miłosierdzia; asystowania biskupowi i kapłanowi podczas liturgii we wszystkim, co diakonowi przyznają różne księgi liturgiczne; udzielania sakramentu chrztu świętego; asystowania i błogosławienia małżeństw; przechowywania Eucharystii, udzielania sobie i innym Eucharystii oraz zanoszenia Eucharystii jako Wiatyku umierającym; udzielania sakramentaliów, przewodniczenia obrzędom pogrzebu i pochowania; głoszenia Ewangelii, czytania wiernym Pisma Świętego oraz przepowiadania i nauczania ludu; przewodniczenia w kulcie religijnym i nabożeństwach.

Od kilku lat jest widoczny w Polsce stały wzrost powołań do sakramentu święceń diakonatu i pełnienia później posługi diakona stałego.

Krzysztof Kwiecień

KRONIKA PARAFIALNA

ZMARLI

„...obfite u Niego odkupienie”
(Ps 130,7)

Michał Ferenc
Stanisława Konopko
Alicja Zduniecka
Edward Jurek
Maciej Zabłocki
Maria Doniesiewicz
Zenon Maszoński
Roman Mesznik
Teresa Dremlik
Stanisława Merchwa

CHRZTY

„Chwalcie Pana, bo dobry jest
Pan,...” (Ps 135,3)

Patryk Samuel Szten
Karolina Anna Wieszok

Ofiary na utrzymanie parafii można składać na konto bankowe:

Rzymsko-Katolicka Parafia pw.
Podwyższenia Krzyża Świętego,
ul. Daszyńskiego 2,
44-100 Gliwice

95 1020 2401 0000 0202 0157 4615

ZAPROSZENIA

Transmisja Mszy św. przez stronę internetową:

www.krzyz-gliwice.pl

w niedzielę o godz. 9:30. Transmisja Nowenny do
Matki Bożej Nieustającej Pomocy we wtorek
o godz. 18:00 przez TV IMPERIUM oraz stronę
www.krzyz-gliwice.pl

- 03.05 – Uroczystość Najświętszej Maryi Panny
Królowej Polski
- 04.05 – po Mszy o godz. 8:00 zmiana Tajemnic
Różańcowych
- 09.05 – od godz. 9:00 odwiedziny chorych
- 11.05 – o godz. 11:00 Uroczystość Pierwszej
Komunii Św.
- 13.05 – Nabożeństwo fatimskie
- 17.05 – o godz. 8:30 spotkanie Bractwa Matki
Bożej Nieustającej Pomocy

Nabożeństwo majowe – dni powszednie godz.
18:00, niedziela 17:30.

Piątek Miłosierdzia:

Adoracja od 6:00 do 19:00. Droga Krzyżowa o 9:30,
Msza św. o 12:00, Koronka do Bożego Miłosierdzia
o 15:00. W piątek po świętach spowiedź podczas
Mszy św.

Kancelaria parafialna czynna: we wtorek i czwar-
tek od 10:00 do 11:00 i od 16:00 do 17:00.

Biuro Radia Maryja – wtorek 9:00-9:45.

Poradnia Życia Rodzinnego – środa 17:00-19:00,
Dom parafialny, ul. Daszyńskiego 4.

Msze Święte	Dni powszednie: 6:00, 7:00, 8:00, 9:00 i 18:30
	Niedziele: 6:30, 8:00, 9:30, 11:00 12:30, 16:00, 18:00, 19:30

PISMO REDAGUJĄ

Być Kościołem

Kontakt: tel. 32 231 44 70
bk.cssr@gmail.com

o. Stanisław Madejczyk
o. Ireneusz Krzywoń
o. Sławomir Pawłowicz
Jadwiga Drągowska
Przemysław Drągowski
Aleksandra Gawor

Piotr Gawor
Michaela Kompała
Krzysztof Kwiecień
Daria Mościńska
Gabriela Ogonowska
Zbigniew Ogonowski

HADES

CENTRUM POGRZEBOWE
& KREMATORIUM

INFOLINIA 24/7

 607 312 319

ul. Wolności 209 | Zabrze

- ♣ KREMACJA
- ♣ TRUMNY
- ♣ POCHÓWEK
- ♣ URNY
- ♣ CEREMONIE
- ♣ POMNIKI

Usługi
Funeralne
Premium

Chrzcziny • Urodziny • Wesela • Rocznice • Stypy

DWOREK UHRABIEGO
a ceny dla każdego

Świątokrzyska 6
605 123 250
Gliwice (2 min z kościoła)

Ośrodek Szkolenia Kierowców

 DZIWISZ

Krzysztof Dziwisz

Gliwice
ul. Kozielecka 1a (LO nr 4)

tel. 801-50 88 32
www.osk-dziwisz.pl

wygodne
ubrania
dla kobiet

maria szyje

Jana Śliwki 21
Gliwice
www.mariaszyje.pl

**APTEKA
ZDROWIT**

 **Apteka
Zdrowit**

Gliwice

ul. Sobieskiego 2

Pon-Pt 7:00-20:00
Sobota 8:00-16:00
tel. 32 231 26 26